

anbefaling vedrørende benævnelse af kapitalandele med status som efterstillet kapital.

Erfaringerne fra kriser i pengeinstitutter har vist, at obligationer udstedt af pengeinstitutter med status af efterstillet kapital ofte opfattes som havende sikkerhed på linie med realkredit- og statsobligationer.

For at signalere, at disse papirer ikke har samme sikkerhed som realkredit- og statsobligationer, foreslås det, at der indføres en bestemmelse, der pålægger det udstedende pengeinstitut at benævne disse kapitalbeviser.

Til nr. 2.

Ændringen gennemfører udvalgets anbefaling vedrørende differentierede hensættelseskrav i institutter med særlig høj risikoprofil.

Efter gældende regler skal pengeinstitutter foretage hensættelser til imødegåelse af tab på enkelt-engagementer, hvis der er en sandsynliggjort risiko for tab. Disse regler hjemler således ikke mulighed for at foretage hensættelse på enkeltengagementer, der samlet udgør en udlånsportefølje med meget høj risikoprofil.

Et pengeinstitut kan imidlertid oparbejde en koncentration af engagementer, hvor en isoleret bedømmelse af hvert engagement efter et »going-concern princip« ikke vil medføre et markant hensættelsesbehov.

Derimod vil et mindre konjunkturudsving eller andre uheldige begivenheder kunne medføre, at hensættelsesbehovet vil stige markant.

I pengeinstitutter med en koncentration af sådanne udlånsgrupper, og hvor der i øvrigt er en høj generel risikoprofil, vil der relativt hurtigt kunne opstå krisesituationer.

Med ændringsforslaget får Finanstilsynet hjemmel til at pålægge et pengeinstitut at foretage hensættelser på engagementer, som ud fra et »going-concern princip«, ikke nødvendigvis ville kræve hensættelser, men som samlet udgør en udlånsportefølje med høj risikoprofil.

Finanstilsynet kan som ovenfor anført kun anvende det skærpede hensættelsesprincip i pengeinstitutter med generel høj risikoprofil og/eller mangelfuld kreditstyring generelt.

Finanstilsynet vil drøfte anvendelsen af det skærpede hensættelsesprincip med pengeinstitutternes eksterne revision samt instituttets ledelse, forinden det anvendes.

Da der alene er tale om anvendelse af nye tilsynsprincipper vil en skærpelse af hensættelsesprincipperne ikke bevirke, at der skal ske indberetning til

Københavns Fondsbørs. Hvis anvendelsen af de skærpede principper medfører en væsentlig ændring af instituttets resultatet, vil der skulle ske indberetning i overensstemmelse med de hidtidige principper.

Til nr. 3.

Ændringen gennemfører udvalgets anbefaling vedrørende Finanstilsynets adgang til at pålægge et institut en yderligere revisor.

På denne baggrund foreslås det at give Finanstilsynet hjemmel til at udpege yderligere en ekstern revisor i pengeinstitutter, hvor revisionen ikke har været op til sit ansvar.

Udpegningen kan finde sted, uanset om instituttet i forvejen har flere end to revisorer.

Den yderligere revisor betales af pengeinstituttet på samme måde som den af pengeinstitutternes øverste myndighed udpegede revisor.

Til nr. 4.

Ændringsforslaget gennemfører udvalgets anbefaling vedrørende udarbejdelse af rapport om et pengeinstituts sundhedstilstand.

Med henblik på at styrke forebyggelsen af kriser i pengeinstitutter foreslås indført mulighed for, at Finanstilsynet kan lade foretage en tilbundsående undersøgelse/analyse af et pengeinstitut, der har problemer.

Undersøgelsen vil bl.a. kunne indebære en kortlægning af pengeinstitutternes situation, en afdækning af aktuelle problemer samt en vurdering af pengeinstitutternes fremtidsmuligheder med forslag til hvilke initiativer, der bør tages i denne forbindelse. Dette kan f.eks. være tiltag over for risikofyldte engagementer og foranstaltninger til forbedring af indtjeningen (f.eks. tegning af ny kapital eller salg af filialer). I rapporten vil der endvidere kunne stilles forslag om ændringer i ledelsen, forslag om at søge fusion med et andet pengeinstitut samt ændringer i driften og organisationen m.v.

Rapporten vil blive sendt til pengeinstitutternes bestyrelse, der vil have ansvaret for at tage stilling til rapportens konklusioner.

Det er Finanstilsynet, som lader undersøgelsen foretage, hvilket indebærer, at tilsynet kan ansætte et revisionsfirma.

Finanstilsynet kan også selv udføre undersøgelsen.

Da der reelt kun er tale om en udvidelse af Finanstilsynets inspektionsadgang vil selve beslutningen om at udarbejde en rapport ikke bevirke, at der skal ske